
**KES SILVERSTONE MARKETING SDN BHD V
HOCK BAN HIN TRADING SDN BHD DAN
PENERIMAAN FASAL ‘AUTOMATIC
CRYSTALLISATION’ DI MALAYSIA**

Pengenalan

Modal merupakan elemen penting bagi perkembangan sesebuah syarikat. Perkembangan ekonomi yang pesat, telah mewujudkan persaingan untuk mendapatkan modal terutamanya modal pinjaman. Keadaan ini akan bertambah rumit sekiranya pihak pemberi pinjaman mengenakan syarat yang ketat untuk sesuatu pinjaman. Masalah ini wujud berikutan kegagalan pembayaran oleh syarikat yang meminjam. Lebih membimbangkan sekuriti kepada pinjaman itu berkemungkinan gagal untuk dikuatkuasakan. Hal ini biasanya berlaku ke atas dalam sekuriti berbentuk gadaian terapung.¹ Oleh itu pihak pemegang gadaian telah cuba untuk mewujudkan perlindungan tambahan kepada gadaian terapung mereka. Perlindungan tambahan ini dikenali sebagai fasal ‘automatic crystallisation’.²

Pemakaian fasal ‘automatic crystallisation’

Fasal ‘automatic crystallisation’ secara amnya diperkenalkan di New Zealand dalam kes *Re Manurewa*³ dan kemudiannya telah diterima masuk ke England melalui kes *Re Brightlife*.⁴ Di Malaysia fasal sedemikian telah diterima pakai dalam kes *Silverstone Marketing Sdn Bhd v Hock Ban Hin Trading Sdn Bhd*⁵ di mana didalam kes tersebut

¹Sila rujuk definisi gadaian terapung dalam kes *Re Yorkshire Woolcombers Association Ltd* [1903] 2 Ch 284.

²Sejak tahun 1960an pembekuan secara kontrak ini dipanggil sebagai ‘automatic crystallisation’ dan sesetengah penulis memanggilnya ‘express crystallisation’ atau ‘self generating crystallisation’.

³[1971] NZLR 909.

⁴[1986] 3 All ER 673.

⁵[1998] 2 MLJ 695.

Alauddin J telah membuat penelitian mengenai pemakaian fasal sedemikian. Oleh kerana isu berkaitan fasal tersebut belum pernah dibincangkan oleh mahkamah di negara ini, maka beliau telah membuat rujukan kepada pendapat ahli-ahli akademik dan juga kes-kes yang luar yang telah diputuskan sebelum itu.

Di dalam kes *Silverstone Marketing Sdn Bhd*, fakta kes tersebut adalah seperti berikut. Plaintiff adalah seorang pemutang perlaksanaan yang telah menjalankan pelaksanaan ke atas harta-harta alih defendant di premis defendant. Walau bagaimanapun pihak penuntut kemudiannya telah mendakwa yang hakmilik harta-harta adalah kepada mereka. Ini kerana mereka memegang satu debentur yang telah ditandatangani oleh defendant bagi faedah mereka. Oleh kerana pihak plaintiff mempertikaikan tuntutan pihak menuntut maka bailif mahkamah telah mengeluarkan satu saman interplider di mana isu yang dipertimbangkan oleh mahkamah ialah siapakah yang mempunyai keutamaan kepada barang-barang tersebut. Jawapan kepada soalan ini bergantung kepada samada fasal 'automatic crystallisation' yang terdapat di dalam debentur tersebut dapat dikuatkuaskan atau tidak. Dalam memutuskan hal ini terlebih dahulu hakim perbicaraan cuba menerangkan apakah yang dimaksudkan dengan fasal 'automatic crystallisation'. Beliau telah membuat rujukan kepada buku *Legal Problem of Credit and Security*⁶ oleh Profesor R.M. Goode di mana penulis menyatakan:

"Two distinct types of provision for crystallisation have been used. In the first, the debenture holder is empowered to crystallize the charge by notice, in the second crystallization is made to occur automatically on the occurrence of a designated event".⁷

Oleh itu adalah jelas fasal tersebut boleh berfungsi dengan dua cara iaitu pertama pembekuan gadaian terapung boleh berlaku dengan adanya tindakan aktif pemegang debentur⁸ dan yang kedua tidak memerlukan

⁶Edisi Kedua.

⁷Ibid, di muka surat 69.

⁸Keadaan ini wajar dikenali sebagai 'fasal pembekuan segera' atau 'express crystallisation' kerana pembekuan gadaian berlaku serta merta dengan penyerahan notis oleh pemegang gadaian. Sebagai contoh seperti yang berlaku dalam kes *Re Brightlife* [1986] 3 All ER 673.

sebarang tindakan aktif pihak pemegang debentur.⁹ Ini menunjukkan cara pembekuan gadaian terapung melalui pemakaian fasal ‘automatic crystallisation’ adalah berbeza dengan cara pembekuan seperti yang berlaku dalam keadaan biasa. Dengan ini kesan daripada pembekuan akibat pemakaian fasal tersebut akan berbeza. Keadaan ini diakui Profesor Gower¹⁰ di mana menurut beliau:

“Automatic crystallization is not a term of art but covers at least two situations which at first blush appear dissimilar; one is where the charge is made to crystallize on the happening of an event provided for in the charge without there being any need for further act by the chargee and the other is where the charge is made to crystallize on the serving of a notice of crystallization on the company. However, these events have one important common feature and that is that they will normally not be known to a person dealing with the company and therefore it seems appropriate to treat them together”.¹¹

Kedua-dua cara ini menurut Profesor Gower dikatakan mempunyai kesan yang sama¹² iaitu akan membekukan gadaian terapung tanpa sebarang notis kepada pihak yang berurusan dengan syarikat tersebut. Dalam hal ini pihak-pihak yang tidak bersalah mungkin akan terus menganggap gadaian terapung tersebut masih belum menjadi gadaian tetap. Oleh itu terdapat pihak yang kurang bersetuju dengan kewujudan

⁹Kedua-dua cara ini pula wajar dikenali sebagai ‘fasal pembekuan sendiri’ atau ‘automatic crystallisation’ kerana pembekuan gadaian dengan sendirinya tanpa sebarang tindakan aktif daripada mana-mana pihak. Sebagai contoh seperti dalam kes *Re Manurewa* [1971] NZLR 909.

¹⁰L.C.B. Gower, *Principles of Modern Company Law*, Fifth Edition, 1992.

¹¹*Ibid*, di muka surat 418.

¹²Walau bagaimanapun penulis berpendapat terdapat sedikit perbezaan dari segi kesan pembekuan di antara kedua-dua cara tersebut. Ini kerana dalam keadaan pembekuan gadaian tanpa sebarang tindakan aktif pihak pemegang debentur boleh wujud keadaan di mana pihak pemegang debentur dan pihak syarikat sendiri tidak mengetahui tentang tarikh bila pembekuan gadaian berlaku. Ini kerana pembekuan berlaku dengan sendirinya apabila berlaku perkara-perkara yang dinyatakan dalam perjanjian pihak terbabit.

fasal sedemikian. Hal inilah yang menjadi perbincangan hangat pihak akademik dan juga pihak kehakiman.¹³

Kesahan fasal ‘Automatic Crystallisation’

Dalam kes *Silverstone Marketing Sdn Bhd* salah satu hujah pihak plaintif di dalam kes tersebut ialah fasal ‘automatic crystallisation’ tidak dapat dikuatkuasakan kerana ia tidak sah di sisi undang-undang. Dalam keadaan ini mereka telah bergantung kepada kes yang telah diputuskan oleh House of Lords iaitu kes *The Goverments Stock and Other Securities Investment Co Ltd v The Manila Railway Co Ltd & Ors*¹⁴ dimana di dalam kes ini terdapat fasal yang menyatakan:

“Notwithstanding the said charge the company shall be at liberty in the course and for the purpose of its business to use, employ, sell, lease, exchange, or otherwise deal with any part of its property until default shall be made in payment of any interest hereby secured for the period of three calendar months after the same shall become due,...”¹⁵

Dalam kes ini pihak defendant telah berhutang dengan pihak pemegang debentur lebih dari tiga bulan, tetapi pihak pemegang debentur tidak mengambil apa-apa tindakan menguatkuasakan sekuriti itu. Oleh itu persoalannya di sini ialah adakah gadaian terapung itu boleh menjadi satu gadaian tetap dengan sendirinya akibat kesan fasal sedemikian. Dalam kes tersebut kesemua hakim yang bersidang tidak bersetuju dengan kewujudan fasal sedemikian. Mereka enggan memberikan kesan kepada fasal sedemikian yang menjadikan gadaian terapung tersebut satu gadaian tetap sebaik sahaja tempoh tiga bulan itu berakhir. Hakim-hakim dalam kes tersebut berpendapat tanpa sebarang tindakan aktif daripada pihak pemegang debentur maka gadaian terapung itu tidak akan menjadi gadaian tetap. Selain itu kes *Evans v Rival Granite*

¹³Lihat J. Farrar, ‘The Validity of Automatic Crystallisation Clauses’ [1976] 40 Conv (NS) 397 dan Profesor Madya Low Chee Keong, “Automatic Crystallisation and Refloating Clauses: The Advent of a New ‘Pouncing’ Security? [1995] MLJ xcvi.

¹⁴[1897] AC 81.

¹⁵Ibid, di muka surat 82.

*Quarries Ltd*¹⁶ juga telah dirujuk oleh pihak plaintif di mana mereka telah berhujah yang pembekuan cagaran terapung akan berlaku dalam tiga keadaan sahaja iaitu apabila:

- (i) seorang penerima ('receiver') dilantik oleh pemegang debentur;
- (ii) syarikat tersebut digulung dan seorang penggulung ('liquidator') dilantik dan/atau;
- (iii) syarikat tersebut berhenti menjalankan perniagaan.

Dalam menyelesaikan isu samada fasal automatic crystallisation adalah sah di sisi undang-undang atau tidak, Alauddin J telah merujuk kembali kepada buku *Legal Problems of Credit and Security* di mana ia dinyatakan:

"Under an automatic crystallisation clause, no action on the part of the debenture holder is needed to crystallize the charge; crystallization occurs automatically on the occurrence of a specified event. The use of automatic crystallization clauses became fashionable in the 1970s, during which period there was a tendency to expand the range of crystallizing events. Winding up and receivership were also invariably specified, though as mentioned earlier this was not strictly necessary, for it is a term implied by law that these events cause a charge to crystallize. Other events sometimes specified as crystallizing events the grant of security to another creditor; the levy of distress or execution against the debtor's assets ..." ¹⁷

Hakim perbicaraan berpendapat yang debentur yang bersifat 'automatic crystallisation' semakin popular dan semakin mendapat perhatian mahkamah pada tahun-tahun tujuh puluhan. Malah pada masa sekarang kebanyakan mahkamah telah pun menerima pakai fasal sedemikian. Oleh itu hakim perbicaraan berpendapat fasal automatic crystallisation adalah sah untuk dikuatkuasakan. Mengenai kes-kes yang dikemukakan oleh pihak plaintif hakim perbicaraan berpendapat terma kes-kes tersebut bukan bersifat 'automatic crystallisation' kerana pihak pemegang

¹⁶[1910] 2 KB 979.

¹⁷Ibid, di muka surat 69.

debentur perlu mengambil tindakan aktif untuk menjadikan cagaran membeku. Malah hakim perbicaraan berpendapat kes-kes yang dikemukakan oleh pihak plaintiff adalah kes-kes yang diputuskan pada masa fasal sedemikian belum wujud atau diterima pakai oleh mana-mana mahkamah. Oleh itu Allaudin J merumuskan pada masa sekarang mahkamah perlu menerima pakai fasal sedemikian kerana terdapat perubahan nyata di antara kes-kes yang diputuskan pada masa tersebut dan kes-kes yang diputuskan kemudiannya. Walau bagaimanapun isu sama ada fasal ‘automatic crystallisation’ adalah sah atau tidak bergantung kepada penerimaan mahkamah di sesebuah negara. Ini kerana terdapat juga mahkamah di negara seperti Kanada¹⁸ yang masih enggan menerima pemakaian fasal sedemikian.

Hak Pihak-Pihak untuk Berkontrak

Dalam membincangkan isu berkaitan penerimaan fasal ‘automatic crystallisation’ para hakim dan ahli akademik telah mengambil kira faktor kebebasan pihak-pihak untuk berkontrak. Menurut mereka fasal tersebut adalah kontrak di antara iaitu pihak pemegang debentur dan pihak pemberi gadaian. Oleh itu tertakluk kepada mereka untuk meletakkan apa-apa syarat atau sekatan asalkan ia dibenarkan oleh undang-undang. Pandangan ini telah diterima pakai oleh Speight J dalam kes *Re Manurewa Transport Ltd*,¹⁹ di mana menurut beliau:

“After all, a floating charge is not a word of art, it is a description for a type of security contained in a document which may provide a variety of circumstances whereupon crystallisation takes place. In this case to mortgage or attempt to mortgage an asset is one of them”.²⁰

Oleh itu pihak terbabit bebas merangka terma mereka sendiri untuk menentukan bila pembekuan gadaian terapung boleh berlaku dan apakah

¹⁸Sebagai contoh dalam kes *R v Consolidated Churchill Copper Corp Ltd, Brameda Resources Ltd and Bank of Nova Scotia* [1979] DLR (3rd) 357.

¹⁹Supra, nota 4, di muka surat 1.

²⁰Ibid, di muka surat 917.

perkara-perkara yang akan membekukan gadaian tersebut. Keadaan ini diharap dapat melancarkan lagi urusan kedua-dua belah pihak. Dalam kes *Silverstone Trading Sdn Bhd* isu mengenai kebebasan berkontrak juga telah dibincangkan. Di dalam kes tersebut Allaudin J telah merujuk pendapat Hoffmann J dalam kes *Re Brightlife Ltd*²¹ di mana dinyatakan:

“.....I would therefore respectfully prefer the decision of the New Zealand Supreme Court *Re Manurewa Transport Ltd* [1971] NZLR 909, recognizing the validity of a provision for automatic crystallization...For present purposes, however, it is not necessary to decide any questions about automatic crystallisation. The notices under cl 3(B) and 13 constitute intervention by the debenture-holder and there is in my judgment no conceptual reason why they should not crystallize the floating charge if the terms of the charge upon their true construction have this effect”.²²

Di dalam kes *Re Brightlife Ltd* pihak permiutang dalam kes tersebut telah berhujah bahawa pembekuan gadaian terapung tidak boleh berlaku melalui perjanjian. Tetapi hujah tersebut telah ditolak oleh Hoffmann J di mana menurut beliau:

“I do not think it is open to the courts to restrict the contractual freedom of parties to a floating charge on such grounds...These arguments for and against the floating charge are matters for Parliament rather than the courts...”.²³

Ini menunjukkan pembekuan cagaran boleh dilakukan melalui perjanjian di antara pihak-pihak berkenaan. Malah jika dilihat pendirian mahkamah-mahkamah di Australia dan juga New Zealand mereka juga berpendapat hak untuk berkontrak di antara pihak pemberi gadaian dan pemegang debentur tidak harus diganggu. Misalnya dalam kes *Fire Nymph Products Pty v Heating Centre*²⁴ di mana Rogers CJ telah menyatakan:

²¹*Supra*, nota 5, di muka surat 1.

²²*Ibid*, di muka surat 215.

²³*Ibid*, di muka surat 214-215.

²⁴[1988] 14 NSWLR 460.

"I am firmly of view that floating charges are a matter of contract. If the parties agree that the charge should become fixed without further action upon the occurrence of a specified event there is no impediment to this happening".²⁵

Mahkamah Rayuan New South Wales telah mengesahkan keputusan yang dibuat oleh hakim Rogers CJ di mana salah seorang hakim di Mahkamah Rayuan iaitu Gleeson CJ telah menambah:

"It is not sufficient objection to say that such a result could possibly be unfair to third parties. We are dealing with the operation of a contract and there is nothing in legal theory that prevents parties from making a contract that might produce results to third parties".²⁶

Adalah jelas tujuan fasal 'automatic crystallisation' bukan untuk menindas mana-mana pihak tetapi kita tidak dapat menolak wujud keadaan di mana mungkin ada pihak yang akan mengalami kerugian daripada kewujudan fasal sedemikian. Hal ini adalah sesuatu yang tidak dapat dielakkan kerana sekiranya fasal itu tidak diwujudkan maka pihak pemegang debentur akan mengalami kerugian. Selain itu kita perlu juga melihat pandangan Murphy J dalam kes *Deputy Comr of Taxation v Horsburgh*²⁷ di mana menurut beliau:

"It is the intention of the parties as contractually expressed, which must be ascertained. Since it is possible to have a specific security by way of charge over all the present and future property of the company, I am not able to accept that as a matter of legal theory, a contract which is made on the basis that the floating charge created by it will become fixed on happening of certain events is ineffectual to achieve that purpose."²⁸

Dalam keadaan ini adalah penting ayat yang digunakan dalam fasal tersebut dirangka dengan teliti agar dapat difahami. Oleh itu fasal

²⁵*Ibid*, di muka surat 417.

²⁶[1992] 10 ACLC 629, di muka surat 636.

²⁷[1983] 2 VR 591.

²⁸*Ibid*, di muka surat 600.

tersebut harus menyatakan dengan jelas apakah perkara-perkara yang boleh menyebabkan gadaian tersebut menjadi gadaian tetap. Sekiranya fasal tersebut dirangka dengan tidak berhati-hati atau mengelirukan maka akan timbul pertelingkahan mengenai maksud sebenar fasal tersebut di masa depan. Ini boleh dilihat dalam kes *Deputy Comr of Taxation v Horsburgh* di mana Murphy J menerangkan:

“In my opinion, the fact that the borrowing company may be inconvenienced or that the third parties may not receive notice has no bearing on the interpretation of contract as expressing the intention of the parties. They are simply considerations to be born in mind as possible consequences of automatic crystallisation, if the parties have not clearly spelt out what their intention is, and the Court is asked to construe an ambiguous or silent document.”²⁹

Dengan ini sekiranya pihak-pihak terbabit mengadapi masalah dalam memahami maksud fasal tersebut maka mahkamah boleh menaksirkan maksud fasal tersebut. Oleh itu pemilihan perkataan yang tepat juga penting bagi membantu memudahkan penaksiran terma kontrak. Hal ini dapat dilihat dalam kes *Re Permanent Houses (Holdings) Ltd*³⁰ di mana dinyatakan:

“In *Re Brightlife Ltd* I decided that, provided the language of the debentures was sufficiently clear, there was no conceptual reason why the parties should not agree that any specified event should cause the charge to crystallise. In this case the language could hardly be clearer”.³¹

Dengan adanya terma jelas dan nyata maka tiada kekeliruan akan timbul. Malah pihak ketiga juga tidak akan terkeliru atau tersilap memasuki gadaian terapung yang telah dilindungi dengan fasal ‘automatic crystallisation’.

²⁹*Ibid*, di muka surat 601.

³⁰[1988] BCIC 563.

³¹*Ibid*, di muka surat 567.

Jaminan kepada Sekuriti yang Diberikan

Satu keunikan gadaian terapung ialah pemberi gadaian bebas menjalankan apa-apa transaksi biasa yang dibenarkan berkaitan dengan gadaian tersebut. Ini kerana asset gadaian terapung sentiasa bertukar-tukar dari masa ke semasa. Oleh kerana ini pihak pemberi pinjaman atau pemegang debentur akan meletakkan terma-terma tertentu bagi mengelakkan kepentingan mereka terjejas. Keadaan ini boleh dilihat daripada kewujudan terma-terma seperti ‘negative pledge’ atau ‘restrictive clause’ dan juga fasal ‘automatic crystallisation’. Keadaan ini sebenarnya bertujuan menghadkan kebebasan pihak pemberi gadaian agar tidak memasuki apa-apa transaksi yang akan merugikan pihak pemegang debentur. Dengan ini adalah jelas tujuan fasal ‘automatic crystallisation’ diwujudkan adalah bagi melindungi kepentingan pihak penerima gadaian. Hal ini telah dijelaskan oleh Speight J dalam kes *Re Manurewa* di mana menurut beliau:

“A security cannot be in vacuum, it must relate to something - it is not merely an unsupported promise by the company to pay. It is a promise backed up by making the assets subject to powers of the debenture holder, admittedly largely potential powers, but powers which relate to things in existence”.³²

Maka sekiranya sesuatu gadaian itu tidak dapat dikuatkuasakan maka ia tidak harus dianggap sebagai satu sekuriti. Ini kerana pihak penerima gadaian memerlukan sesuatu sebagai jaminan kepada pinjaman mereka dan jaminan itu harus dapat ditunaikan apabila berlaku sesuatu perkara tertentu seperti kegagalan membayar wang yang telah dipinjamkan.

Walaupun pada amnya pihak syarikat masih lagi boleh berurus dengan gadaian tersebut tetapi urusan itu hanya dihadkan kepada urusan biasa yang dibenarkan oleh pihak pemegang debentur. Hal ini tidak boleh ditaksirkan sebagai memberikan kuasa sepenuhnya kepada pihak syarikat untuk melakukan apa-apa urusan kepada gadaian terapung itu. Dalam hal ini Speight J dalam kes *Re Manurewa* telah menjelaskan:

³²*Ibid*, di muka surat 915.

"I accept that it is of the essence of a floating charge that usually there is power for the asset to be dealt with in the ordinary course of business, for this is the purpose of the operation. But that does not mean that the charge does not "relate" in some way to the asset for if it did not the asset would not be charged at all. The freedom to deal in the ordinary course of business is not because there is no charge upon the asset but because it is a type of charge which permits such dealing notwithstanding the charge".³³

Oleh itu kebebasan pihak pemberi gadaian untuk berurusan dengan gadaian tersebut hendaklah dihadkan dalam keadaan-keadaan tertentu. Ini bagi mengelakkan pihak pemberi gadaian menyalahgunakan kebebasan itu bagi kepentingan mereka. Pihak pemberi gadaian perlu mengetahui secara jelas kuasa mereka dalam berurusan dengan gadaian terapung itu. Dalam kes *Fire Nymph Products Ltd v Heating Centre Pty Ltd*,³⁴ Sheller JA telah menerangkan:

"...since crystallisation is a matter of contract the question whether property dealt with otherwise than in ordinary course of the chargor's ordinary business will, on crystallisation, be subject to a fixed charge may be treated as a matter of drafting technique".³⁵

Dalam keadaan ini adalah penting bagi pihak-pihak yang berkontrak menyatakan secara jelas apakah perkara-perkara yang dibenarkan dan apakah perkara yang tidak dibenarkan dilakukan terhadap gadaian terapung tersebut. Ini bagi mengelakkan berlakunya salah faham antara kedua-dua belah pihak pada masa hadapan. Oleh itu dakwaan sesetengah pihak yang menyatakan pihak pemegang debentur harus disekat daripada menafikan kebenaran yang telah diberikan kepada pihak pemberi gadaian untuk berurusan dengan gadaian itu tidak harus timbul. Ini kerana walaupun pihak pemegang debentur membenarkan pihak-pihak syarikat berurusan dengan gadaian terapung itu tetapi kebenaran itu adalah bersyarat iaitu hanya dalam urusan yang dibenarkan sahaja.

³³*ibid*, di muka surat 915.

³⁴*Supra*, nota 28, di muka surat 8.

³⁵*ibid*, di muka surat 378.

Oleh itu sekiranya pihak pemberi gadaian memasuki apa-apa urusan yang menyebabkan gadaian menjadi membeku maka ia adalah kesalahan pihak pemberi gadaian dan bukannya pihak pemegang debentur. Ini kerana pihak pemberi gadaian adalah mereka yang mempunyai possesi ke atas gadaian itu. Oleh itu kesalahan tidak boleh diletakkan ke atas pemegang debentur kerana mereka tidak mempunyai pengetahuan tentang apa yang berlaku ke atas gadaian tersebut. Malah tujuan utama fasal ‘automatic crystallisation’ diwujudkan ialah untuk mengelakkan pihak pemberi gadaian daripada membuat sesuatu transaksi tertentu tanpa pengetahuan pihak pemegang debentur.

Persoalan mengenai Polisi Awam

Mengenai persoalan kemungkinan fasal ‘automatic crystallisation’ bertentangan dengan polisi awam, para hakim berpendapat hal ini bukan satu perkara yang boleh ditentukan oleh mahkamah tetapi ia adalah satu perkara yang perlu diselesaikan oleh pihak perundangan. Ini dapat dilihat dalam kes *Re Brightlife* di mana Hoffman J telah mengakui keadaan tersebut dan menurut beliau:

“I do not think that it is open to the courts to restrict the contractual freedom of the parties to a floating charge on such grounds. The floating charge was invented by Victorian lawyers to enable manufacturing and trading companies to raise loan capital on debentures. It could offer the security of a charge over the whole of the company’s undertaking without inhibiting its ability to trade. But the mirror image of these advantages was the potential prejudice to the general body of creditors, who might know nothing of the floating charge but find that all the company’s assets, including the very goods which they had just delivered on credit, had been swept up by the debenture holder. The public interest requires a balancing of advantages to the economy of facilitating the borrowing of money against the possibility of injustice to unsecured creditors. These arguments for and against the floating charge are matters for Parliament rather than the courts and been the subject of public debate in and out of Parliament for more than a century.”³⁶

³⁶*Ibid*, di muka surat 680.

Penilaian harus dibuat kepada kepentingan semua pihak. Ini kerana sekiranya fasal ‘automatic crystallisation’ tidak diwujudkan maka kepentingan pihak pemegang debentur akan terjejas. Jika keadaan ini sekiranya dibiarkan berlaku maka pihak pemberi pinjaman mungkin tidak akan menerima sekuriti berbentuk gadaian terapung pada masa akan datang. Keadaan ini sudah tentu akan merugikan pihak pemberi gadaian sendiri. Oleh yang demikian mahkamah tidak boleh mengambil tindakan drastik dengan tidak mengiktiraf fasal ‘automatic crystallisation’. Keadaan ini boleh dilihat melalui pendapat Hoffman J di mana dinyatakan:

“These limited and pragmatic interventions by the legislature make it in my judgment wholly inappropriate for the courts to impose additional restrictive rules on the grounds of public policy. It is certainly not for a judge of first instance to proclaim a new head of public policy which no appellate court has even hinted at before.”³⁷

Seterusnya Rogers CJ dalam kes *Fire Nymph Products Pty Ltd v Heating Centre Pty Ltd*³⁸ telah menerima pendapat Hoffman J yang menyatakan persoalan samada sekatan perlu dikenakan kepada pemakaian fasal ‘automatic crystallisation’ atas dasar polisi awam adalah terpulang kepada pihak perundangan. Malah semasa kes itu dibawa ke Mahkamah Rayuan New South Wales, hakim-hakim Mahkamah Rayuan juga bersetuju dengan pendapat hakim perbicaraan di mana menurut Gleeson CJ:

“...while there may be questions of policy as to whether the legislature should intervene to modify the capacity of the parties to a contract for automatic crystallisation, I see no reason in principle why, in the absence of such intervention, the courts should not give effect to the contract that has been made. ...I see no basis for concluding that a provision of this kind offends public policy...”³⁹

³⁷*Ibid.*, di muka surat 681.

³⁸*Supra*, nota 26.

³⁹*Ibid.*, di muka surat 371.

Oleh itu sekiranya kewujudan fasal ‘automatic crystallisation’ benar-benar menyebabkan ketidakadilan kepada mana-mana pihak maka sudah tentu pihak perundangan melalui undang-undang bertulis mengharamkan pemakaian fasal.⁴⁰

Notis kepada Pihak Ketiga

Dengan adanya sistem pendaftaran gadaian yang teratur maka pihak ketiga boleh membuat pemeriksaan bagi menentukan sama ada gadaian itu mempunyai fasal atau terma yang menyekat transaksi tertentu. Tetapi kewujudan pendaftaran gadaian semata-mata adalah tidak mencukupi. Adalah perlu dinyatakan tentang kewujudan fasal ‘automatic crystallisation’ secara jelas dan juga perkara-perkara yang boleh menyebabkan cagaran terapung bertukar menjadi cagaran tetap. Dengan adanya notis sedemikian maka persoalan tentang ketidakadilan tidak timbul. Malah di dalam kes *Silverstone Marketing Sdn Bhd*⁴¹ Allaudin J sendiri tidak bersetuju yang pemakaian fasal ‘automatic crystallisation’ akan menimbulkan ketidakadilan kepada pihak ketiga. Menurut beliau:

“Pada pendapat saya, soal ketidakadilan ini tidak timbul kerana pihak ketiga yang bona fide seharusnya mengambil langkah wajar seperti membuat carian rasmi berhubung sesuatu syarikat sebelum berurusan dengannya. Dengan cara ini, pihak ketiga akan mengetahui tentang kewujudan gadaian terapung tersebut. Dengan memilih untuk tidak membuat carian tersebut, maka pihak plaintif tidak seharusnya bergantung kepada isu pihak ketiga bona fide.”

Oleh itu sebarang transaksi yang dilakukan berkaitan gadaian terapung perlu dilakukan dengan berhati-hati. Pihak ketiga perlu meneliti dan membuat siasatan sebelum memberikan pinjaman. Sekiranya semua ini dipatuhi maka tidak akan timbul ketidakadilan pada mana-mana pihak seperti yang didakwa.”⁴²

⁴⁰Hal ini pernah diutarakan oleh Jawatankuasa Cork pada tahun 1982. Walaupun begitu mahkamah di England masih enggan mengubal apa-apa peruntukan mengenainya. Secara tersiratnya mereka menerima pemakaian fasal ‘automatic crystallisation’. Lihat L.S. Sealy, *Cases and Materials in Company Law*, Sixth Edition, di muka surat 439.

⁴¹Supra, nota 1.

⁴²Ibid, di muka surat 703.

Kesimpulan

Keputusan kes *Silverstone Marketing Sdn Bhd* telah membuka era baru kepada pemakaian gadaian terapung di Malaysia. Kes tersebut sungguhpun suatu keputusan Mahkamah Tinggi memberikan ruang kepada pemakaian fasal ‘automatic crystallisation’ yang akan memberikan perlindungan tambahan kepada gadaian terapung. Walaupun begitu kebaikan dan keburukan pemakaian fasal ‘automatic crystallisation’ akan terus menjadi perdebatan di kalangan ahli akademik pada masa hadapan. Oleh itu penulis berpendapat adalah lebih baik sekiranya pihak perundangan campurtangan dalam keadaan ini dengan memberikan panduan kepada semua pihak sama ada mahu menerima atau menolak pemakaian fasal ‘automatic crystallisation’. Sekiranya mereka membenarkan pemakaian fasal tersebut mereka perlu menetapkan had-had dan sekatan-sekatan terhadapnya.

Ahmad Sauffi Abdul Rahman*

* Pensyarah
Fakulti Undang-Undang
Universiti Malaya

**SEKSYEN 10 AKTA KEGANASAN
RUMAHTANGGA 1994 LWN. SEKSYEN 426(1)
KANUN PROSEDUR JENAYAH**

Pada amnya di dalam sesuatu prosiding sivil di mahkamah, tujuan utama sesuatu kes itu dibawa adalah supaya pihak yang terjejas akibat daripada sesuatu tindakan oleh pihak lawan boleh mendapat bantuan mahkamah untuk mengembalikannya kepada kedudukan asal. Gantirugi, injunksi, deklarasi, habeas corpus, mandamus, certiorari dan beberapa bentuk remedii lain biasanya akan dipohon oleh pihak yang terjejas.

Menyedari hakikat bahawa mangsa-mangsa keganasan rumahtangga adalah terdedah kepada berbagai bentuk kecederaan pada tubuh dan juga mental, kerosakan harta dan kerugian kewangan maka satu peruntukan telah dimasukkan di dalam Akta Keganasan Rumahtangga 1994,¹ iaitu seksyen 10. Peruntukan ini membolehkan seseorang mangsa keganasan rumahtangga menuntut pampasan terhadap pelaku keganasan rumahtangga. Seksyen 10(1) berbunyi:

- "(1) Jika seseorang mangsa keganasan rumahtangga mengalami kecederaan diri atau kerosakan kepada harta atau kerugian kewangan akibat daripada keganasan rumahtangga itu, mahkamah yang mendengar tuntutan bagi pampasan boleh mengawardkan apa-apa pampasan berkenaan dengan kecederaan atau kerosakan atau kerugian itu sebagaimana yang difikirkannya adil dan munasabah."

1. Permulaan Prosiding

Akta 521 merupakan suatu Akta yang spesifik berkenaan dengan keganasan rumahtangga. Seksyen 2 Akta 521 mendefinisikan

¹Akta 521.